

ပန်းသီရင်

ဆောင်းပါးဝတ္ထုတိုများ

နောင်တည

တံခါးဘဲလံတီးသံ 'ဒင် . . . ဒေါင်' ဆိုသော အသံချို့ချို့ကလေးကို နှစ်ဆင့်ဆက်ကာကြားရသောအခါ 'မြတ်နှစ်သက်' က မောင်ပြန် လာပြီ ဆိုတာကို တန်းခနဲသိလျက် 'ဟော' ဟု ဝမ်းသာအားရကလေး ရေရွတ်မိလျက်သားနှင့် သော့တွဲကို စားပွဲပေါ်ကနေ ကောက်ယူပြီး တံခါးဆီ လှစ်ခနဲရောက်သည်။ ။

ရေချိုးခန်းထဲမှ စကားသံကျက်စိကျက်စိနှင့် ရေချိုးနေသော သမီးနှစ်ယောက်ကိုပေးဖို့ လက်ထဲမှာ အသင့်ကိုင်ထားခဲ့သော မျက်နှာသုတ်ပဝါ နှစ်ထည်ကို ဘယ်နားချမိမှန်းပင်မသိ။

"မောင်"

ကျွန်းတံခါးကိုဖွင့်လျက် ခေါ်မိသည်။ ။ လက်ထဲကသော့နှင့် သံပန်းတံခါးကို ထပ်ဖွင့်သည်။ ။ မောင်က နွမ်းနေပုံရသော်လည်း ကြည်သာစွာ ပြန်ပြီးပြသည်။ ။

ပြင်ဆင်မထားသော်လည်း ဇနီးသည် ၏ မျက်လုံးများက သူ့အပေါ် နွေးထွေးအားကိုးလှတာ ပေါ်လွင်နေပါသည်။ ။

"မြတ်နှစ် . . . ရေလည်း မချိုးရသေးပါလား"

တီရှပ်အနက်ကလေးနှင့် ပါတိတ်ထဘီဝတ်ထားပြီး ဆံပင်တွေစုချည်ထားလျက် မျက်နှာလေးက အလုပ်ရှုပ်ကာ အဆီပြန်ချင်သလို မောမော နွမ်းနွမ်း . . .

"ဟုတ်တယ်မောင် . . . မောင့်သမီးနှစ်ယောက် ဖွသမျှကိုရှင်းရတာနဲ့ ရှုပ်နေတာပဲ မအားဘူး"

မောင်က . . . မြတ်နှစ်သက်ဖွင့်ထားသော တံခါးမှ ဝင်သွားပြီး ဧည့်ခန်းခုံမှာ လက်ထဲပါလာသမျှ ချထားလိုက်၏။ ဇနီးက သော့ပြန်ပိတ်ရဦးမည်။ မြတ်နှစ်သက်က မောင့်အတွက် ရေအေးအေးတစ်ခွက်ယူလာပေး၏။

"မောင်"

"ဘာလဲ မြတ်နှစ်ရဲ့ . . . ထိုင်ပါဦး"

အလုပ်ကနေပြန်လာသောမောင့်ကို ဆီးပြီးမပြောသင့်တာမှန်သော်လည်း မြတ်နှစ် အောင့်အည်းထားရတာ နာရီပေါင်းမနည်းတော့ပါ။ ပြောချင် လှပြီ။ မောင့်ဆီဖုန်းဆက်ပြောဖို့ ကျတော့လည်း မောင်အလုပ်ပျက်မှာ စိုးသလို၊ မြတ်နှစ်လည်း စုံစုံစေ့စေ့ ပြောလို့ ရမှာ မဟုတ်။

"မေမေ နေမကောင်းလို့ တဲ့ မောင် . . . အဲဒါ"

"ဟုတ်လား . . . ဘာဖြစ်တာတဲ့ လဲ . . . ဒါနဲ့ သမီးတို့ ရော"

မောင်မေးမှ မြတ်နှစ်ရဲ့ အာရုံက သမီးနှစ်ယောက်ဆီ ပြန်ရောက်သွား၏။

"ရေချိုးခန်းထဲမှာ . . . ကြာလှပြီ . . . နေဦး . . . နေဦး . . . သွားဆော်ဦးမှ "

ချက်ချင်းပဲ ရေချိုးခန်းဆီပြေးရသည် ။ တံခါးကို တဖုန်းဖုန်းထုကာ.

..

"သမီးကြီး . . . သမီးငယ် . . ကြာလှပြီ . . ထွက်တော့လေ . . . လာ . .

. လာ . . အအေးမိတော့မှာ ပဲ . . . ဘာတွေတွတ်ထိုးနေတာလဲ . . . ဆော့
နေကြလား . . . လာ ထွက်ခဲ့" ဟု ဆိုမိရင်း . . . ဘယ်ချမိမှန်းမသိသော
မျက်နှာသုတ်ပဝါနှစ်ထည်ကို ပြေးရှာယူရပြန်သည် ။ မောင်လည်း ဧည့်
ခန်းထဲမှာ မနေတော့ဘဲ မီးဖိုထဲလိုက်ဝင်လာ၏။

"သမီးတို့ ရေ . . . မုန့်ပါတယ်ကွ"

အပြင်က အဖေအသံကြားမှ ချက်ချင်းထွက်လာ၏။

"အဝတ်အစားလဲဦး"

"ဖေဖေ ဘာမုန့်လဲ"

"အဝတ်လဲပြီး ဧည့်ခန်းထဲမှာ သွားကြည့် . . . ရေစင်အောင်သုတ်"

သမီးနှစ်ယောက်က မြတ်နှစ်လှမ်းပေးသော မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်
ထည်စီနှင့် တခစ်ခစ် တခွေ့ခွေ့ အခန်းထဲရောက်သွားတော့သည် ။

"မြတ်နှစ် . . . မေမေက ဘာတဲ့ လဲ . . . ပြောပါဦး"

မေမေ နေမကောင်းဘူးဟု ကြားရပြီးကတည်းက ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်စိ
တ်နှင့် ပူဆို့နေခဲ့ပါသည် ။ မောင့်မျက်နှာမြင်ရမှ
နည်းနည်းသက်သာသွား သည် ။

"သေချာမသိသေးဘူး . . . အဲဒါ . . မြတ်နှစ်လိုက်သွားချင်တယ်"

မောင်က နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်ပါသည် ။

"သမီးတို့ ရေ . . သနပ်ခါးသွေးထားတာ တွေ့လား . . . လိမ်းလိုက်ဦး"

"

မြတ်နှစ်က သမီးတွေကို လှမ်းအော်သတိပေးသည် ။

"စနေ . . . တနင်္ဂနွေမှ သွားပါလား မြတ်နှစ်"

"သိပ် စိတ်ပူနေပြီ . . . မောင်ရဲ့ . . . မနက်ပဲသွားလိုက်မယ် . . . နီးနီးလေးပါ။ ပဲခူးဆိုတာ ဝေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ . . . မောင် . . . သောကြာ တစ်ရက် ရုံးတက် . . . ပြီးရင် စနေမှ လိုက်ခဲ့ပေါ့။ သမီးတို့ တော့ ကျောင်းကိုခွင့်တင်လိုက်မယ်လေ"

မြတ်နှစ်က စဉ်းစားထားသည့် အစီအစဉ်ကို ပြောပြသည် ။

မောင်က "အင်း" ဟု ခေါင်းညိတ်လက်ခံ၏။

"မောင် စနေနေ့မနက်မှ လိုက်လာမယ်"

"အင်း . . . ရတယ်လေ မြတ်နှစ်တို့ ကားငှားသွားလိုက်မယ်။"

"ပြီးရောလေ . . . မြတ်နှစ် စိတ်ပူနေတယ်ဆိုလည်း သွားလိုက်ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် . . . မြတ်နှစ် နေရတာ စိတ်လေးနေတယ်"

"သမီးတွေ ဂရုစိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မောင်"

မြတ်နှစ်ချပြသော အစီအစဉ်ကို . . . မောင်က လက်ခံခဲ့ပါသည် ။
ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ ပါ။ သို့ပေမယ့် . . .

မြတ်နှစ်အစီအစဉ်က သိပ်မှားသည် ။

လက်ခံသော မောင်လည်း သိပ်မှားသည် ။

နှစ်ယောက်စလုံး မှားခဲ့ကြပါသည် ။

မောင်အ လုပ်သွားလျှင် ဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားတစ်စုံရယ်။

ပြီးတော့ မောင့်အတွက် ထမင်းချိုင့်ထည့်ပေးတာရယ်။

ညစာအတွက်ပါ ပြင်ဆင်ထားပေးခဲ့တာရယ်။

ဓာတ်ဘူးနှင့် ကော်ဖီခါးခါး ဖျော်ထည့်ပေးခဲ့တာရယ်။

အားလုံး မနက်အစောကြီး ထလုပ်ပေးခဲ့တာ၊ သမီးနှစ်ယောက်အတွက် ကျောင်းကခွင့်တိုင်ခဲ့ပြီး၊ မိုးလင်းစမှာ ပဲ မေမေအိမ်ရှိရာ ပဲခူးကို ထွက်ခဲ့ကြသည် ။ မောင်က လမ်းထိပ်လိုက်ပို့၊ ကားပေါ်တင်ပေးပြီး လမ်းထဲပြန်လျှောက်သွား၏။ သမီးနှစ်ယောက်က တာတာလုပ်ကာ တဟေးဟေးနှင့် အပျော်လွန်နေကြပါသည် ။

မောင်က သည် နေ့ သောကြာနေ့မို့ အ လုပ်သွားရပါမည်။ အလုပ်ကပြန်တော့လည်း ညမိုးချုပ်ကာ၊ လူက ပင်ပန်းနေပြီမို့ စနေနေ့ မနက်မှ လိုက်ခဲ့ဖို့ . . . မြတ်နှစ်သက်နှင့် မောင် . . . သဘောတူဆန္ဒညီခဲ့ကြတာပါ။

ထူးခြားတာတစ်ခုက မောင်နှင့်မြတ်နှစ် လက်ထပ်ပြီးကတည်းက ခုလို တစ်ခါကမှ ညအိပ်ညနေ ခွဲမနေဖူးတာပါပဲ။

ခုဆို မောင်နှင့်လက်ထပ်ခဲ့တာ ကိုးနှစ်ကျော် ဆယ်နှစ်နီးပါးပင် ရှိခဲ့ပါပြီ။ သံယောဇဉ်ကြီးက အနည်ကျ ခိုင်မာကျစ်လျစ်နေခဲ့ပြီ။

သမီးကြီးက နှစ်တန်း၊ သမီးလေးက သူငယ်တန်းပင်တက်နေပြီမဟုတ်လား။ နှစ်တွေမနည်းတော့ပါ။ တစ်နှစ် . . . နှစ်နှစ် . . . မကတော့။ ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးဆိုတာကို ချဉ်းကပ်နေခဲ့ပြီ။

တစ်ခါမှ မခွဲဖူးပါလားဆိုတာကို . . . မေမေကိုစိတ်ပူစိုးရိမ်ကာ . . . မြတ်နှစ်သက် မေ့လျော့သွားခဲ့သည် ။

မေမေအိမ်ရောက်သွားတော့ . . . မြတ်နှစ်စိုးရိမ်စိတ်တွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားရပါသည်။ မေမေကို အေးအေးလူလူ မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပါ။

"မေမေ . . . သက်သာသွားပြီလား"

"အေး . . . ဖျားတာပါ အအေးမိလို့ . . . ချောင်းဆိုးတာကို စိတ်ပူလွန်းနေကြတာ . . . မဖျားရဲတော့ဘူး . . . လာပါဦး မြေးချစ်က လေးရယ် . . . မွေးနေတာပဲ . . . သနပ်ခါးက"

မြတ်နှစ်အမေးကိုဖြေရင်း . . . တစ်လက်စတည်း သူ့မြေးနှစ်ယောက်ကို တစ်ဖက်စီဖက်ကာ မွေးမွေးပေးနေတော့သည်။

"အင်း . . . တော်ပါသေးရဲ့ "

မေမေ မြင်လိုက်ရမှ မြတ်နှစ်စိတ်တွေ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွား၏။

"ဘာစားချင်လဲ မေမေ . . . မြတ်နှစ်ဘာချက်ပေးရမလဲ"

မေမေက မြတ်နှစ်သက်၏ အစ်မ မြတ်နှစ်ဦးနှင့်နေတာမို့ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်မှာ ပြုစုဖို့ မေးမိပါသည်။

"အေး . . . အတော်ပဲ . . . ညည်းချက်တဲ့ ငရုတ်သီးနဲ့ ပုစွန်စားချင်တယ်ကွယ် . . . ချက်ပေးပါဦး"

ငရုတ်ပွစိမ်းစိမ်းကြီးတွေထဲ ပုစွန်အစာသွတ်နှပ်တာကို မေမေက သိပ်ခံတွင်းတွေ့သည်။

"တည့်ပုံမလား မေမေ"

"တည့်ပါတယ် ဆရာဝန်က ဘာမှ တားမထားပါဘူး"

"မြတ်နှစ်ချက်ပုံမယ် မေမေ"

သမီးငယ်ရော . . . မြေးမနှစ်ယောက်ကိုပါတွေ့ရတော့ သက်သာနေ

သော မေမေ့အဖျားက လုံးလုံးပျောက်တော့သည် ။ ချောင်းသံလည်း
မကြားရတော့ပါ။

"မြတ်နှစ်နဲ့ တစ်လှည့်လာနေပါ မေမေရဲ့ . . . မမဦးကိုလည်း ပြော
ဦးမှ "

"အေးပါကွယ် . . . နောက်မှ ပေါ့"

မေမေခံတွင်းတွေ့အောင် ချက်ပေးချင်တာနှင့် သမီးနှစ်ယောက်ကို
ပြောရဆိုရတာနှင့် ရန်ကုန်မှာ ကျန်ခဲ့သော မောင့်ကို မြတ်နှစ် တစ်နေ့
လုံး သတိမရအားပါ။

တစ်ချက်တစ်ချက်တော့ တွေးမိသည် ။

မောင်တစ်ယောက်တည်း အိမ်မှာ အဆင်ပြေပါ့မလားဟု ။

တံခါးဘဲလ်ဆီအကြည့်ရောက်ပြီးမှ တိုက်ပုံထဲကသော့ကို ထုတ်ယူ
ကာ တံခါးဖွင့်မိ၏။ ဘဲလ်သံကြားတာနှင့် တံခါးလာဖွင့်သောဇနီးကို မြဲ
နီးခနဲ လှိုက်ခနဲ သတိရ၏။ ရင်ထဲမှာ ဟာသွားသည် ။

အိမ်ထဲဝင်လာပေမယ့် အေးစိမ့်စိမ့် ငြိမ်သက်နေသောအခန်းက အ
သက်မဲ့လှသည် ။ သမီးတို့ အသံလည်း မကြားရ။ သက်အရိပ်လည်း မမြ
င်ရ။

သူ . . . တွေခနဲဖြစ်ကာ ခုံမှာ ဝင်ထိုင်သည် ။

ဘယ်လို . . . လစ်ဟာခြောက်သွေ့မှုပါလိမ့်။

လူကို တော်တော်တိုက်ခိုက်သည် ။

ရေခဲသေတ္တာဆွဲဖွင့်၊ ရေခဲရေတစ်ပုလင်းထုတ်ယူပြီး ဧည့်ခန်းလျှောက်လာလျက် တီဗွီဖွင့်သည်။ ဘယ်လိုနေရမှန်းမသိ။ နေသားမကျ။

ထမင်းစားပွဲအုပ်ဆောင်းကို . . . သွားဖွင့်ကြည့်သည်။ ထမင်းနှင့်ဟင်းက . . . အဆင်သင့်။ ခက်တာက စားချင်စိတ်မရှိ။ အိမ်မှာ နေရတာ ငြီးငွေ့စရာကောင်းလွန်းလှပါသည်။ သည် တစ်ညကို ဘယ်လောက်ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ ဖြတ်သန်းရမလဲဟု တွေးလာမိသည်။

သူသိပ်မှားသွားခဲ့ပြီ။

တကယ်ဆို စနေ၊ တနင်္ဂနွေအလုပ်အားရက်မှ အတူတူသွားကြဖို့ မြတ်နှစ်ကိုပြောသင့်သည်။ အဲဒီလိုမဟုတ်သော်လည်း ၊ သိပ်စိတ်ပူနေသော မြတ်နှစ်ကို အလုပ်ကခွင့်ယူပြီး လိုက်ပို့သင့်သည်။

သူမှ တစ်ယောက်တည်း မနေတတ်ဘဲ။

လှိုက်လှိုက်ဆာဆာ ဇနီးနှင့် သမီးနှစ်ယောက်ကို လွမ်းလာသည်။

သက်ပြင်းတွေအခါခါရှိုက်မိသည်။

တီဗွီအစီအစဉ်ထဲ စိတ်နှစ်ထားသော်လည်း မရ။

နှာရီကိုလှမ်းကြည့်ကာ၊ လိုက်သွားရင်ကောင်းမလားဟု တွေးသည်။ စနေနေ့မနက်မှ လာခေါ်ဖို့ ပြောထားခဲ့ပြီးသားဖြစ်နေသည်။

တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက် လာလေ . . . သူပိုပြီးမနေတတ်ဖြစ်လေ . . . လစ်ဟာလေပါပဲ။ အလုပ်ကပြန်ပြန်လာချင်း လိုက်သွားလျှင် အကောင်းသားဟု တွေးမိပြန်သည်။

တစ်ညလုံး အိပ်ပျော်မှာ မဟုတ်တာ သူသိသည်။ သေချာနေပြီ။

မြတ်နှစ်မရှိဘဲ သူဘယ်လိုမှ မနေတတ်ပါ။

ကလေးနှစ်ယောက်ကို ဆူကာ၊ ငေါက်ကာ၊ သက်ပြင်းကလေးနှင့် အိပ်ရာဝင်လာသော မြတ်နှစ်ကို သူကဖက်ထွေးအားပေးနေကျပါ။ မြတ်နှစ် ကလည်း မောပန်းညစ်ညူးနေတာလေးတွေ လွင့်ပြယ်ကာ သူ့အပေါ် လက်တစ်ဖက်တင်ပြီး အိပ်တတ်ပါသည်။ ။

"ကလေးတွေပဲ . . . မြတ်နှစ်ရယ် . . . စိတ်ဆိုးမနေပါနဲ့ "

"ပြောစကားနားမထောင်တာ သိပ်ဆိုးတာပဲ"

ညတိုင်းလိုလို မြတ်နှစ်၏ မာဆတ်ဆတ်ဆူသံလေးကို ကြားရစမြဲပါ

။

သူ . . သက်ပြင်းမော အခါခါရှိက်မိ၏။

အခုချိန်မှ တော့ ထသွားလည်း မထူးတော့ပါ။ မနက်စောစောမှ ပဲလိုက်သွားတော့မည်။ မိုးမြန်မြန်လင်းစေဖို့ သူဆုတောင်းမိသည်။ ။

မြတ်နှစ်ရယ် . . .

ကိုယ့်ဘဝက မင်းနဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ကြောင့် ပြည့်စုံရှင်သန်နေရတာပါ။

နဖူးပေါ်လက်တင်ကာ . . . သူ မျက်လုံးတွေပြူးကျယ်နေ၏။ တစ်စက်မှ အိပ်ချင်စိတ်မရှိ။ အိပ်ရာပေါ်ကဆင်းပြီး လမ်းထလျှောက်သည်။ ။ ဝရန်တာထွက်ရပ်သည်။ ။ ဧည့်ခန်းမှာ သွားထိုင်သည်။ ။

အဆင်ကိုမပြေပါလား။

သည် တစ်ညတော့ သူ ဒုက္ခကြီးစွာရောက်ရပြီ။

သမီးတို့ အခန်းဘက်ကူးကာ သွားအိပ်ကြည့်သည်။ ။

ဘယ်လိုမှ အိပ်မပျော်။

သတိရခြင်းက လူးလိုမ့်နေသည် ။ လူကိုနှိပ်စက်လွန်းသည် ။

အဲဒီလောက်ဖြစ်မယ်မှန်းသိရင် . . . မလွှတ်ဘူးကွာ၊ မောင်ပါ အတူ
တူလိုက်မှာ ပေါ့၊ ချန်မနေခဲ့ပါဘူး။

မြတ်နှစ်ကို သိပ်သတိရသည် ။ ချက်ချင်းတွေ့ချင်သည် ။
ကိုယ့်အပေါ် မြတ်နှစ်လက်ကလေးတစ်ဖက်က လာဖိထားမှ ပဲ ကိုယ့်မျက်
လုံးတွေ မှေးစင်းအိပ်ငိုက်လာမယ်ထင်ပါရဲ့ ။

သိပ်မှားတယ်။ နေခဲ့မိတာ သိပ်မှားတာပဲ။

သူ တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ခဲ့။ မိုးလင်းခါနီးလေးမှ
မှေးခနဲလောက်ပဲဖြစ်သည် ။

မိုးလင်းစကလေးမှာ သူအဝတ်အစားလဲကာ မြတ်နှစ်တို့ ဆီထွက်ခဲ့
၏။ ဆက်ပြီး စောင့်ဆိုင်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပါ။

မြတ်နှစ်နှင့် သမီးနှစ်ယောက်ကို မြင်ချင်လှပါပြီ။ တွေ့ချင်လှပါပြီ။
သုံးယောက်စလုံးကို ရင်ထဲ တင်းတင်းပွေ့ပိုက်ထားချင်စိတ်က ရုန်းကြွ
လာ ၏။

နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်နေသော သမီးနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ကာ
မြတ်နှစ် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေမိသည် ။ ဘယ်လိုမှ အိပ်မရတာမို့ အိပ်ပျော်ဖို့
မကြိုးစားတော့ပါ။ မိုးလင်းမှာ ကို ထိုင်စောင့်နေလိုက်၏။ ပါးပြင်ပေါ်က
မျက်ရည်ကိုသုတ်ပြီး နူးကိုလက်နှင့်တင်းတင်းပိုက်ကာ ခြေဖဝါးကို ကြ
မ်းပြင်မှာ ဖိကပ်ထားမိသည် ။

မြတ်နှစ်သိပ်မှားသွားပြီ။

သိပ်ကိုမိုက်မဲတဲ့ အမှားမျိုး။ မောင့်ကိုထားရစ်ခဲ့မိသည် ။

တစ်ရက်ကလေးစောင့်ပြီး မောင်နှင့်အတူမလာဘဲ လောကြီးကာ ထွက်လာခဲ့သည် ။ စိတ်ပူနေလည်း မောင့်ပါ တစ်ခါတည်း ခေါ်ပါလား။

သည် လောက်ခါးသီးစရာအစီအစဉ်ကိုမှ မြတ်နှစ်က မောင့်ကို ပြောပြတိုင်ပင်ခဲ့သည် ။

ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ရှာဆိုတာ . . . ဒါမျိုးများ လား။

ညဉ့်နက် လာလေလေ မောင့်ကိုသတိရလေ . . .မျက်လုံးကြောင်ကာ အိပ်မရလေပါပဲ။ မောင်ဘေးမှာ မရှိဘဲ မြတ်နှစ်မအိပ်တတ်ပါ။

ရင်ထဲမှာ ဟာပြီး ငိုချင်နေသည် ။

တမ်းတစိတ်က အလုံးအရင်းနှင့် ဆောင့်တက်ကာ အနေခက်စေသည် ။

ကြိတ်မှိတ်ထိုင်နေပေမယ့် မျက်ရည်ကျနေသည် ။

မောင့်ဆီဖုန်းခေါ်လျှင်လည်း အောက်ထပ်အခန်းက မောင့်ကိုသွားနှိုးခေါ်ပေးရဦးမည်။ စိတ်ကိုတင်းကာ မိုးအလင်းကို စောင့်နေမိသည် ။

မနက်စောစော မောင်လာပါ့မလား။

အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုခုကြောင့် ရောက်မလာခဲ့လျှင် . . .

မြတ်နှစ်က မောင့်ကိုတွေ့ချင်လှပြီ။ ရေငတ်သူလို တမ်းတနေပြီ၊ ရင်ထဲမှာ ခြောက်သွေ့အက်ကြောင်းထနေပါပြီ။

မောင်မနက်လာခေါ်တာကို မြတ်နှစ်မစောင့်တော့ပါ။

အစောကြီး မိုးလင်းစမှာ ပဲ . . . သမီးတို့ နှင့်အတူတူ အိမ်ပြန်တော့မ

ည်။

မောင့်ကို အံ့ဩသွားအောင်လုပ်ရမည်။

ပြီးတော့ မောင့်ကိုတွေ့ချင်လွန်းလို့ လူးလိုမ့်နေရပါပြီ။

သည် လောက်ဆိုးရွားမယ်မှန်းမသိခဲ့။

မြ တ် နှစ် ၁၀ မှာ မောင်အဓိကပါပဲလားဟု တိတိကျကျ
နားလည်သွားသည်။ အိမ်ထောင်သက်ကြာခဲ့ပေမယ့် မြတ်နှစ်တွယ်ငြိမ်
တိက အံ့မခန်း လောက်အောင် ကြီးမားမြဲခိုင်လွန်းလှသည်။

မောင်ရယ် . . .

မြတ်နှစ်မစောင့်နိုင်တော့ဘူး။

မေမေ့ကိုပြောပြီး ပြန်ဖို့ စိတ်တွေစောနေ၏။

တွေ့ချင်ဇောက သူတို့ နှစ်ဦးကို လမ်းမှာ လွဲစေသည်။

မောင်က ပဲခူးရောက်၊ မြတ်နှစ်သက်တို့ က ရန်ကုန်အိမ်ကိုပြန်အ
ရောက်။

တစ်ယောက်ယောက်ကသာ နည်းနည်းကလေး အောင့်အည်းတင်း
ထားနိုင်လျှင် သည် လိုလွဲမှာ မဟုတ်ပါ။

မြတ်နှစ်က ကလေးတွေ သင်တန်းအကြောင်းပြကာ မိုးမလင်းခင်ပဲ
ထပြန်လာခဲ့၏။ မောင်ကိုမတွေ့ရဘဲ နေမှ မနေနိုင်တော့တာ။

မောင်က ပဲခူးရောက်သွားပြီး မြတ်နှစ်တို့ ရှိမနေသောအခါ ချက်ချင်းပဲ ရန်ကုန်ပြန်လိုက်လာသည်။ ။ လူကမောပြီး စိတ်တွေကတို နေသည်။ ။ ညကလည်း အိပ်မပျော်ခဲ့ပါ။ သတိရစိတ်တွေနှင့် တွေ့ချင် ဇောက ဖိစီးထားသည်။ ။

"မြတ်နှစ် . . . ဘာလို့ မစောင့်တာလဲ . . . လာခေါ်မယ် . . . လိုက်ခဲ့မ ယ် ပြောထားသားနဲ့ "

သော့ဖွင့်နေတုန်းမှာ ပဲ အော်မိသည်။ ။ လူက ဧည့်ခန်းထဲမရောက် သေး။ ဒေါသတကြီးဖြစ်နေသော အဖေကို သမီးနှစ်ယောက်က အံ့ဩထိ တ်လန့် နေ၏။ သူတို့ ခမျာလည်း အမေနှိုးခေါ်လို့ သာ အိပ်ချင်စိတ်တစ် ဝက်နှင့် လိုက်လာခဲ့ရတာမဟုတ်လား။

"ပြောလေ . . . ဘာလို့ မစောင့်တာလဲ "

"ပြန်လာတာပဲ အပြစ်လား . . . ရှင်လာခေါ်ရ သက်သာအောင် "

"တော်တော်ခက်ပါလား "

သတိရတမ်းတစိတ်တွေပျောက်ကာ အချေအတင်ဖြစ်မိကြ၏။ ပြီးမှ တစ်ယောက်စိတ်ကို တစ်ယောက်မြင်ကာ မောင်က အသံမထွက်ဘဲ ငြိမ် သွား၏။ မြတ်နှစ်က မျက်ရည်လေးဝဲတက်လာသည်။ ။ မောင့်အနားတိုး ကပ်ကာ တင်းတင်းဖက်လျက် မောင့်ပခုံးမှာ မျက်နှာအပ်ငြိမ်နေမိ သည် ။

အိပ်ရာနီးပြီး ထလာသောပုံစံလေး . . . မျက်နှာမှာ လည်း အခြယ်အ သကင်းသည်။ ။ တီရှပ်အဖြူကလေးနှင့် ပါတိတ်အနက်ကလေးနှင့် . . . မျက်လုံးတွေကလည်း အိပ်ထားပုံမရ၊ နီရဲမို့အစ်နေသည်။ ။ ကြည့်ရတာ အိပ်ရာထဲခွေနေသော အဝတ်အစားပင်လဲခဲ့ပုံမရ။

သမီးနှစ်ယောက်က ဝရန်တာဘက်ပြေးထွက်သွားကြ၏။

"မြတ်နှစ်"

"ဟင်"

"ငိုနေတာလား . . . ဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး"

မောင်က တိုးတိုးရယ်ပြီး မြတ်နှစ်ကို ဖက်ထား၏။

မြတ်နှစ်လည်း မောင့်ရင်ခွင်မှာ ငြိမ်နေမိသည် ။

လက်ထပ်ပြီးကာစ ကာလတုန်းကလိုပဲ မြတ်နှစ် မောင့်ကို ရင်ခုန်မြတ်နိုးနေမိသည် ။

"ဟင်"

တစ်ခုခုကို သတိရကာ မြတ်နှစ် . . . လူချင်းခွာမိ၏။

သမီးနှစ်ယောက်ကို ဝရန်တာမှာ ဆို စိတ်မချပါ။

"သမီးကြီး . . . မီးငယ် ဘာလုပ်နေကြလဲ . . . လာဦး . . . ဒီကို"

မောင့်လက်ဖျံကိုဆုပ်ကိုင်မိလျက်သား လှမ်းခေါ်မိသည် ။

"လာ . . . ကျဦးမယ် . . . ဒီမှာ လာဆော့လေ . . ."

ပြန်ထူးသံမကြားရတော့ မြတ်နှစ်နှုတ်ခမ်းကစူသွား၏။

"ခေါ်နေတာ မကြားဘူးလား . . . မီးမီး . . ."

မောင်က ဒေါသသံပါလာသော မြတ်နှစ်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ကာ ပြုံးနေမိတော့သည် ။ သူ့ရင်ခွင်မှာ နားနားနေနေ အလွမ်းမဖြေအားသော မြတ်နှစ်ကို ကရုဏာသက်မိသည် ။

"လာဆို . . . မေမေစိတ်ပူတယ် . . . ဝရန်တာမှာ ပဲသွားဆော့ချင်တယ်။ ရိုက်ရမလား" ဟု သမီးနှစ်ယောက်ကို မြတ်နှစ်လှမ်းမေးလိုက်၏။

ပြီးမှ မောင့်ကိုသတိရကာ လှမ်းကြည့်သည် ။

စောစောတုန်းကလို ရှက်ရိပ်ပါသော အကြင်နာတွေမရှိတော့။

နောက်တော့ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူရယ်မောမိကြသည် ။

ပန်းသီခိုင့်

*